Οι δασκάλες της Οικοκυρικής σχολής Φιλιατών

Πολλά μπορεί να γράψει κανείς γιαυτό το ίδρυμα, που τόσα καλά έχει προσφέρει στο Φιλιάτι και στα χωριά της επαρχίας μας. Εμένα μου κάνει εντύπωση που ακούω ακόμη και σήμερα πολύ κόσμο αλλά και εκεί περάσαμε τα καλύτερα μας χρόνια. Εκεί μάθαμε πάρα πολλά χρήσιμα πράγματα για τη ζωή. Πρώτα πρώτα είχαμε την τύχη να έχουμε τις δυο καλύτερες δασκάλες την κυρία Ερασμία και την κυρία Αθηνά, που μας φέρθηκαν σαν μανάδες, αδερφές και φίλεσην μια από τις 5 αδερφές μου την Ηβη, που πήγε στη Οικοκυρική σχολή, να μελετάει με τα καλύτερα λόγια και ειδικά για δυο δασκάλες της, την κυρία Ερασμία Μπολόφη και την κυρία Αθηνά Ιωακειμίδη. Ετσι, μια και δεν είδα κανέναν Φιλιατιώτη να ασχοληθή και να γράψει κάτι για να τιμήσει τη σχολή και τις δασκάλες της είπα να γράψω εγώ.

Ρώτησα λοιπόν πρώτα πρώτα την αδελφή μου την Ηβη και μόλις της είπα ότι θέλω να γράψω χάρηκε πάρα πολύ και μου είπε γράψε, γιατί θέλω κάποια στιγμή κι εγώ να τιμήσω τις δασκάλες μου και να δω γραμμένα στο χαρτί καλά λόγια γι' αυτές. Για μένα και για όλες τις κοπέλες που περάσαμε από την σχολή η ζωή μας έγινε ποιο εύκολη, όταν βγήκαμε στην κοινωνία. Παιδιά από φτωχές οικογένειες ήμασταν οι περισσότερες, με αγράμματους γονείς και μεγάλες οικογένειες. Μπήκαμε στη σχολή γιατί δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι καλύτερο. Εκεί περάσαμε τα καλύτερα μας χρόνια. Εκεί μάθαμε πάρα πολλά χρήσιμΑυτές μας δίδαξαν τέχνες, κέντημα, ράψιμο, αργαλειό,

μαγειρική, νοικοκυροσύνη, χορό, τρόπους, ευγένεια, ήθος, ηθική σε έναν καιρό δύσκολο που δεν υπήρχαν τα μέσα που υπάρχουν σήμερα. Βγήκαμε από κει έτοιμες και καλλιεργημένες με πολλά εφόδια και δεν κουραστήκαμε μετά να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής, να δημιουργήσουμε οικογένεια και γενικά όλα μας φαινόταν ευκολότερα.α πράγματα για τη ζωή. Πρώτα πρώτα είχαμε την τύχη να έχουμε τις δυο καλύτερες δασκάλες την κυρία Ερασμία και την κυρία Αθηνά, που μας φέρθηκαν σαν μανάδες, αδερφές και φίλες. Δυο πρόσωπα που για εμάς ήταν η ίδια η Οικοκυρική, όπως το παραδέχονται οι εκατοντάδες κοπέλες που πέρασαν όλα αυτά τα χρόνια από κει.

Αυτές μας δίδαξαν τέχνες, κέντημα, ράψιμο, αργαλειό, μαγειρική, νοικοκυροσύνη, χορό, τρόπους, ευγένεια, ήθος, ηθική σε έναν καιρό δύσκολο που δεν υπήρχαν τα μέσα που υπάρχουν σήμερα. Βγήκαμε από κει έτοιμες και καλλιεργημένες με πολλά εφόδια και δεν κουραστήκαμε μετά να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής, να δημιουργήσουμε οικογένεια και γενικά όλα μας φαινόταν ευκολότερα. Τι να πρώτο πω γι'αυτές τις κυρίες. Να ευχαριστήσω για μια ακόμη φορά την κυρία Ερασμία και τα παιδιά της αείμνηστης κυρά Αθηνάς, την Ειρήνη, τον Μπάμπη και την Αγνή. Θυμάμαι κι ένα περιστατικό που θέλω να γραφτεί γιατί δείχνει την δουλειά που γινόταν στη Οικοκυρική σχολή Φιλιατών. Τους άνοιξε μια κοπέλα ευγενέστατη και τους πρόσφερε το νερό σε πεντακάθαρα ποτήρια, πάνω σε δίσκο κλπ. Αυτό έκανε εντύπωση στο γιατρό, γιατί εκείνο τον καιρό δεν συνηθίζονταν τέτοια συμπεριφορά και τέτοια καθαριότητα, ούτε καν στο Φιλιάτι. Ρώτησε λοιπόν την κοπέλα που σπουδάζει κι αυτή του είπε στην Οικοκυρική στο Φιλιάτι.

Ηρθε μια φορά ο γιατρός ο Δεμερτζής και μας έδωσε συγχαρητήρια. Είχε πάει για κυνήγι σε ένα χωριό με άλλους δυο γιατρούς φίλους του από την Αθήνα και σε κάποια στιγμή δίψασαν και χτύπησαν μια πόρτα σε ένα σπίτι σε κάποιο χωριό. Τους άνοιξε μια κοπέλα ευγενέστατη και τους πρόσφερε το νερό σε πεντακάθαρα ποτήρια, πάνω σε δίσκο κλπ. Αυτό έκανε εντύπωση στο γιατρό, γιατί εκείνο τον καιρό δεν συνηθίζονταν τέτοια συμπεριφορά και τέτοια καθαριότητα, ούτε καν στο Φιλιάτι. Ρώτησε λοιπόν την κοπέλα που σπουδάζει κι αυτή του είπε στην Οικοκυρική στο Φιλιάτι.

Τότε αυτός αισθάνθηκε την ανάγκη να έρθει να συγχαρεί τις δασκάλες και τις μαθήτριες. Είμαι πολύ περήφανη που πέρασα από την Οικοκυρική και έχω πάρα πολλά καλά να θυμάμαι, συμπλήρωσε η Ηβη. Εγώ την ευχαρίστησα, αλλά μένω με την απορία, γιατί να κλείσει η σχολή που τόσα πρόσφερε και γιατί ποτέ κανείς να μην γράψει κάτι καλό, για αυτήν και τις σπουδαίες δασκάλες της?

Πολ Μαντέλος
Μάιος 2004

Πηγή: Εφημερίδα τα ΝΕΑ της Επαρχίας Φιλιατών